

Dansk Kennel Klub

Newfoundlænder

Racehunde i Danmark

Dansk Kennel Klub

Newfoundlænder

Atelier

© 2004 Forlaget Atelier,

Bogen er udsendt som ebog 2013

ISBN 978-87-7857-724-5

Boger er forfattet af Dansk Kennelklub

En stor tak til Newfoundlandklubben Danmarks medlemmer
som har bidraget med billeder til bogen.

Hjemmesideadresse
www.newfclub.dk

INDHOLD

Newfoundlænderen	6
Historie	7
Udseende og størrelse	9
Farve	13
At have en newfoundlænder i huset	15
Børnehund og vagthund	17
En glad hund	19
Kræver ekstra rengøring i hjemmet	22
Vand	24
Savler den?	25
En newfoundlænder i haven	26
Skal det være en Newfoundland?	27
Anskaffelse af hvalp	29
Aktivering	37
Pleje af newfoundlænderen	38
Udstilling?	49
Newfoundlandklubben I Danmark	51
Dansk Kennel Klub, FCI og specialklubberne	52

NEWFOUNDLÆNDEREN

En 4-årig tæve af god type.

Når man møder en newfoundlandler, får man indtryk af en stor bjørneagtig hund med et kraftigt, nærmest kvadratisk hoved, indrammet af et par forholdsvis små ører. Et venligt blik fra et par små, mørke øjne ser én i møde. Den har en stor, dyb krop og kraftige lemmer med store poter. En smuk, fyldig pels, en glad viften med halen og muligvis en stor lab, der rækkes frem, er en typisk hilsen.

Newfoundlanderen er kendt som den store, godmodige hund, der har et helt specielt instinkt for at svømme og boltre sig i vand. Der er utallige historier om hundene, der har været skibshunde og reddet mennesker i land fra skibsvrag, svømmet ud med redningslinjer eller sprunget i vandet for at redde en druknende.

HISTORIE

Det ville være interessant at vide helt nøjagtigt, hvordan vores dejlige race er blevet til, men det kan kun blive til gætteri baseret på sandsynlige teorier. Det er sikkert, at racen er gammel, og at den kommer fra øen Newfoundland, som navnet siger.

Muligvis medbragte de skandinaviske vikinger med Leif Eriksson i spidsen nogle store bjørneagtige hunde, da de omkring år 1000 kom til "new-found-land". Man ved, at de havde kvæg og andre husdyr med sig, derfor er det nærliggende at tro, at de også har haft hunde med.

Et par hundrede år efter vikingerne havde været på Newfoundland kom italieneren Giovanni Caboto (John Cabot) i 1497 til øen og fandt her en hunderace, som gennem mange generationers avl var så stærkt fæstnet, at den med sit udseende og karaktertræk har domineret over de racer, som forskellige kolonister, der efterfulgte Caboto har haft med.

I perioden mellem 1550 og 1700 kom en del englændere til Newfoundland, enten for at fiske eller for at bosætte sig der. De medbragte hunde, som så er blevet blandet med de på øen værende. Mange af disse hunde var enten hvide eller sort/hvide, som mindede om newfoundlanderen, de var dog væsentlig større. Dette fastslår en kapacitet som opdrætteren Harold Macpherson, der selv boede på Newfoundland. I 1822 rejste den første hvide mand, skotten Cormack, tværs over Newfoundland. Han nævner flere gange i beskrivelserne fra mødet med indianerne, at indianerkonerne havde store newfoundlandshunde hos sig, mens mændene var på jagt og fiskeri. Hundene gjorde stor nytte. Når man flyttede fra sommer til vinterbolig, trak de telt- og husgeråd, træ til bålne og hjalp med at trække de tunge fiskergarn, men også som vagt og selskabshunde satte indianerne stor pris på hundene. De betragtede dem som gaver fra guderne.

"Børnenes kæledyr".

Førstehåndsindtrykket af en Dansk/svensk Gårdhund skal være en hvid hund med På Newfoundland gjorde hundene stor nytte i samfundet. I grupper på mellem seks og tolv trak de madforsyninger, tømmer og post rundt på øen. Så sent som i 1941 brugtes de som posthunde. Hundene har prydet frimærker fra Newfoundland og de små tilliggende øer St. Pierre og Miquelon. Det første frimærke med newfoundlanderen Watch's smukke hoved udkom allerede i 1887 og i 1937 pryder Ch. Westerland Sieger et mærke sammen med kong Georg VI. Gennem årene er der udgivet mange mærker og flere af dem viser hundene i færd med at trække store slæder. pletter, ikke en farvet hund med hvide ben.

Her søges der efter frosne æbler.

"A distinguished member of the human society" of Edwin Landseer.

I 1837 malede den engelske maler sir Edwin Landseer billedet "A Distinguished Member Of The Humane Society". Det forestillede en hvid/sort newfoundland liggende ved Themsens bred. Billede blev så populært, at gengivelser af det hang i mange engelske hjem. Farvevarianten hvid/sort har siden været kendt under navnet landseer.

Eksporten fra Newfoundland

Allerede fra omkring 1780 eksporteredes mange hunde fra Newfoundland. Nogle engelske skibskaptajner skaffede sig en ekstra indtægt ved at tage hunde med hjem til England, og i løbet af en årrække forsvandt mange hunde fra Newfoundland.

Den engelske havneby Poole var kendt som stedet, hvor man kunne få sig en newfoundland. I byen, der er kendt for sine smalle stræder, spændte man hundene for vogne, når varer og fisk skulle fra havnen op i byen. Der var ikke plads til, at hestevogne kunne køre der.

I begyndelsen af forrige århundrede gjorde opdrætteren Harold MacPherson et stort arbejde på Newfoundland for at redde den indfødte hund fra at forsvinde fra øen. Han begyndte et decideret opdræt under navnet "Westerland" og formidlede adskillige gode hunde tilbage til øen fra opdrættere i England.

Også i Tyskland var der interesse for racen. I 1883 importerede den tyske opdrætter Max

Hartenstein adskillige udsøgte avlsdyr fra England, og han gjorde et virkeligt pionerarbejde for racen. I 1893 stiftedes "Neufundländer Klub für den Kontinent", som sørgede for, at alle avlsdyr, også de engelske, og alle importere blev registrerede og beskrevet. Et omfattende materiale, der stadig er tilgængeligt.

Engländerne har æren for at udarbejde standarden for racen, og allerede i 1886 stiftedes den engelske specialklub. De tre farvevarianter, sort, hvid med sorte aftegn og brun har været kendt helt fra starten, men mest almindelig i 1800-tallet var den hvid/sorte. Fra 1890 var det fortrinsvis sorte hunde, der kom fra Newfoundland.

I Englands viktorianske periode var newfoundlanderen en yndet hund. Den blev forevigt på mange tryk, malerier og figurer, som regel i selskab med et barn eller gengivet i en dramatisk scene, hvor den redder et menneske fra druknedøden. Mange af disse effekter og kuriosa er populære samleobjekter hos nutidens newfoundlandentusiaster!